MARZO 07 TEMPOS NOVOS

T 118

REVISTA MENSUAL
DE INFORMACIÓN
PARA O DEBATE
4 €

Dossier O urbanismo e as raíces do mal
Iago Martínez, Salvador Parga, María Leboreiro

Entrevistas Javier Alfaya, Alberto Ruíz de Samaniego, Lidia Senra, Marielle de Sarnez

Cultura Música de quiosco

Na perspectiva do ano 2050

COMO SERÁ A GALICIA DO CAMBIO CLIMÁTICO

8

16

51

64

87

SUMARIO

TEMPOS NOVOS
NÚMERO 118
MARZO 2007

3 **Obertura**
Os feminismos están vivos. Carmen Blanco

6 **Días soltos** Bieito Iglesias

8 **Todo é peixe** **Esa pedra non ta a nivel, rapás!** Leo F. Campos
10 **Tendencias.** Tareixa Barberena
12 **Entrevista a Alexandre García-Caballero.** Diego Ameixeiras

14 **Editoriais** **Xogan con lume**
15 **A lingua no ensino**
Produtivismo e desorde do clima

16 **En foco**
INVESTIGACIÓN. **Perante a treboada do clima.** Aurelio Castro

30 **Entrevista** Javier Alfaya. ***O centralismo delirante, borbónico, que vén do s. XVIII, xa non vale.***
Iago Martínez

36 **Carta de axuste** Luís Álvarez Pousa.

39 **As claves**
POLÍTICA. **Vésperas municipais: entre banco e banqueta.** Justo Beramendi
43 ECOLOXÍA. **Agora podemos salvar o Courel.** Orlando Álvarez
45 ECONOMÍA. **A cultura e a economía do viño.** Carlos Bouzada

48 **Tres en raia** **Alcohol e mocidade.** Xan Bouzada, Eva Garea, Alexandre Pereira

51 **Dossier TN.** **URBANISMO: AS RAÍCES DO MAL**
Val Miñor: o urbanismo da sospeita. Iago Martínez

30

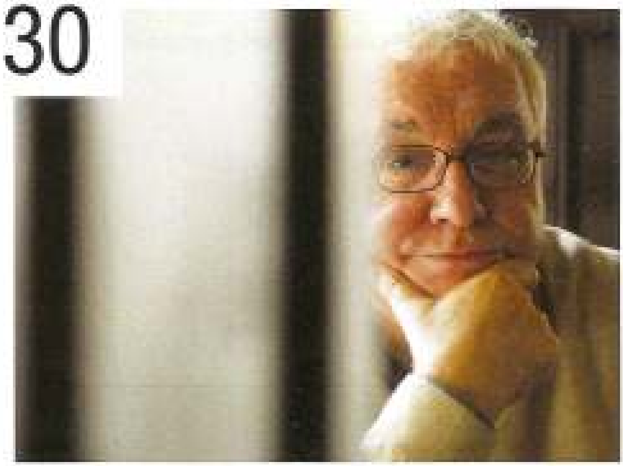

39

97

104

SUMARIO

55 Alternativas nun proceso en transición. Salvador Parga
58 Todo un reto para os cidadáns. María A. Leboreiro Amaro

62 **¡Guau Guau!** Humor gráfico de Xaquín Marín, Xosé Lois, Lola, Pepe Carreiro, Abraham Carreiro

64 **Entreculturas** REPORTAXE **Música de quiosco.** Iago Martínez
70 ENTREVISTA. Alberto Ruiz de Samaniego, ***Necesitamos converter o deserto do real na alegría do suceder.*** Xosé Manuel Lens
75 CRÓNICA DESDE MADRID. **ARCO '07: paneis en tránsito.** X. M. L.

78 **Crítica** CINE/TV. Daniel Domínguez
80 MÚSICA. Iago Martínez, Xosé Bocixa
82 ARTE. Xosé Manuel Lens.
84 LIBROS. Xosé Fortes, Roberto López-Iglesias
86 TEATRO. Inma López Silva

87 **Redes cívicas** **Arquoloxía industrial do estado mínimo.** Manuel M. Barreiro
88 Galiza vaivén. Marcos Lorenzo
89 Dende os feminismos: debates de actualidade. Concha Fernández, Belén Puñal
92 ENTREVISTA. Lidia Senra, secretaria xeral do Sindicato Labrego Galego. ***Estamos a dar batalla para que se recoñeza a titularidade compartida.*** Concha Fernández
94 A DÚAS BANDAS. **FEMINISMO HOXE.** María Xosé Agra, Lupe Ces
95 Galiza On. Landras, música e carteis

97 **Espiral innovadora** **A discriminación da muller na ciencia.** Xosé A. Álvarez, Jorge J. Pérez
99 A Galipedia. O coñecemento en galego. Óscar Reboiras
101 ENTREVISTA. Marielle de Samez, autora do Informe Europeo sobre a protección da infancia en internet. Mariola Moreno

104 **Sen corsé** María Reimóndez, Montse Gutiérrez

María Reimóndez Texto
Montse Gutiérrez Ilustración

A música dos seres vivos

MK mira a G de fite en fite.

-Nunca cansades diso? De estereotipar, quero dicir. Que se os negros a teñen grande, que se o sexo oriental, que é iso?... a min tócame o kama sutra?

G ri. Ri porque entende o que lle di. A G non lle fai falta a pel tamil de MK para entender.

-Ti, claro, como non tes corpo, non podes entendelo –MK nunca pensou que podería sentirse tan preto de alguén a quen non lle gusta a música especialmente, que non a leva debaixo da pel. Por iso deu en dicir de broma que G non ten corpo. A G non lle gusta bailar. A G por non gustarlle non lle gusta nin o contacto físico. Mais entende o que é a rotación e a translación. Entende o que é sentirse preto da terra. E así é como se sente na casa de MK, no sofá, sen zapatos nin calcetíns.

-É a necesidade de sentirse.. on an equal footing –e con esas palabras MK tócalle lixeiramente o pé. E G observa un intre as pestanas longas de MK e o perfil deliñado da súa cara. G, que planta árbores clandestinas alá onde atopa un anaco de terra minimamente profundo na cidade, sente a atracción súpeta pero segura das raíces que avanzan cara ao centro da gravidade. Sente o impulso de tocar a MK e sen poder evitalo e ponlle a man na meixela. A sorpresa avanza polos ollos de MK en *adi talam*. Sente de socate como aquela vez que decidiu introducir no sampler a música que os coches teñen para dar marcha atrás na súa cidade, na que naceu. E fixa en G os seus ollos como estudando unha orquestración ou perseguindo un solo de Coltrane. Ve unha pregunta, unha incerteza, e non sabe como contestala. Pero sente o que esa man (e ese pé) lle transmiten, unha dozura que derrete o peito co son da *tabla*, latexando. G non pode evitar sentir a reverberación dos sons que emana o corpo de MK e deixa que a súa man lle baixe pola meixela, como perseguindo a póla dunha bidueira suave e branda, sempre a carón dun río. E o río é MK que entrepecha que se achega demasiado preto e lle bica os labios. Dentro de G un mundo ignoto toma vida, como a transformación dos seres unicelulares, dos peixes aos anfibios, dunha única masa terrestre aos cinco continentes. MK rózalle os beizos coa lingua suavemente e busca nalgún instrumento de vento tal suavidade pero non a atopa. Así que prefire abrazar a G forte coas mans a percorrerlle as costas coma o mastro dunha *veena* porque quere máis, quere sacarlle sons, quere que baile, quere que sexa música, que teña corpo. G, mesmo se non o sabe, é a música dos volcáns.

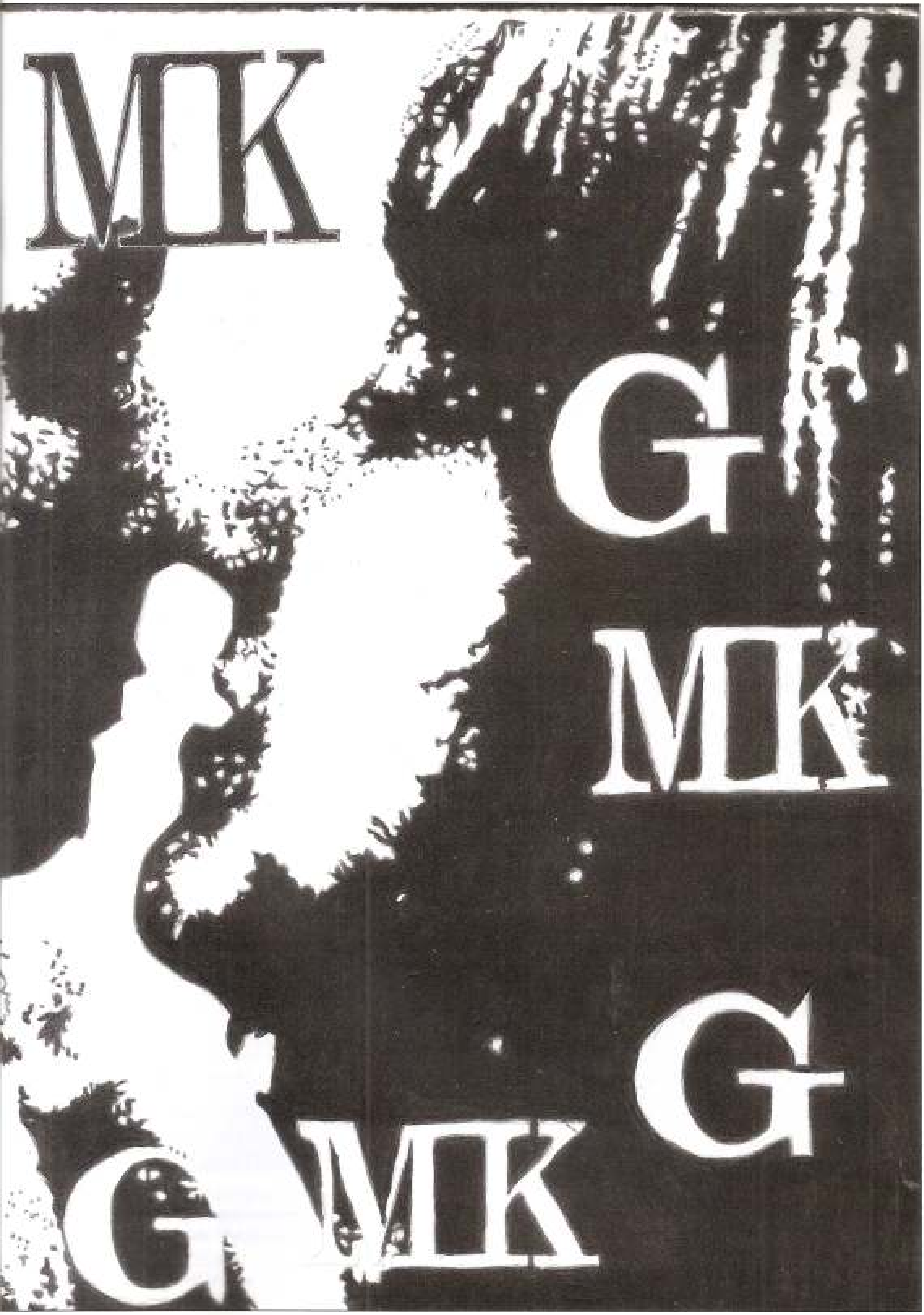
MK
G
MK
G
G
MK